

ΔΙΧΑΣΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

τού Βασίλη Μαγγίνα*

Όπως όλα δείχνουν, ο πόλεμος στο Ιράκ δεν μπορεί να αποτραπεί. Πέρα από την προσέγγιση του καθενός, σχετικά με την αμερικανική απόφαση για την επέμβαση και τους λόγους οι οποίοι την προκαλούν, έχει ιδιαίτερο πολιτικό ενδιαφέρον, η στάση της Ευρώπης στο θέμα αυτό.

Η Μέση Ανατολή αποτελεί ζωτικό χώρο για την Ευρωπαϊκή Ένωση με πολλαπλές και σημαντικές γεωπολιτικές αλλά και οικονομικές διαστάσεις. Είναι, αυτό που λέμε, «γειτονιά» της Ευρώπης.

Θα περίμενε, συνεπώς, κανείς ιδιαίτερη περίσκεψη και υπευθυνότητα στη διαχείριση -απο ευρωπαϊκής πλευράς- της κρίσης αυτής. Θα περίμενε δηλαδή να συμβεί εδώ, εκείνο που δυστυχώς δεν συνέβη δυο φορές -μία στην αρχή και μία περί τα μέσα- κατά την δεκαετία του '90 σε μία άλλη Ευρωπαϊκή «γειτονιά», την Βαλκανική. Τότε, τόσο στη κρίση Βοζνίας-Ερζεγοβίνης, όσο και στη κρίση του Κοσόβου οι ευρωπαίοι όχι μόνον δεν ερρύθμισαν αποτελεσματικά τα του οίκου τους – αφού τα Βαλκάνια είναι Ευρώπη- αλλά περίπου ενεθάρρυναν την αμερικανική παρέμβαση.

Βεβαίως στην περίπτωση του Ιράκ οι αναλογίες διαφέρουν. Παραμένει ωστόσο δεδομένη και ταυτόσημη με το παρελθόν η ευρωπαϊκή ασυνεννοησία.

Ήδη, μπορεί κανείς να ανιχνεύσει όχι δύο, αλλά τρεις διαφορετικές τάσεις στους κόλπους της. Η Γερμανία και η Γαλλία συγκροτούν «μέτωπο» άρνησης αλλά και μεταξύ τους υπόσχονται στενή μελλοντική συνεργασία. Η Ελληνική προεδρία επιδιώκει, ανεπιτυχώς, κοινή στάση. Καί οκτώ χώρες (Αγγλία, Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία, Δανία, Ουγγαρία, Πολωνία και Τσεχία) τάσσονται υπέρ του πολέμου.

Αυτό που ξενίζει δεν είναι τόσο οι διαφοροποιήσεις. Αυτές, ευχερώς, εξηγούνται απο την διαφορετικότητα

συμφερόντων, υποχρεώσεων και προσδοκιών, σε σχέση με τις ΗΠΑ. Αυτό που προκαλεί εντύπωση είναι η **πολιτική αδυναμία** να χαραχθεί ενιαία γραμμή. Αδυναμία, που φθάνει στα όρια υποκριτικής συμπεριφοράς μεταξύ χωρών-μελών, υποτίθεται εταίρων, στα πλαίσια της Ε.Ε.

Παραμένει, συνεπώς, ανοικτό τό μείζον και κυρίαρχο πολιτικό θέμα για την Ευρώπη. Η αδυναμία της να προχωρήσει έστω -και πολύ περισσότερο να ολοκληρωθεί- πολιτικά.

Το θέμα εδώ πλέον υπερβαίνει κατά πολύ το μειωμένο κύρος της Ελληνικής προεδρίας και ενισχύει τις επιφυλάξεις για την ορθότητα της επικείμενης μεγάλης διεύρυνσης της Ε.Ε., αφού με 25 πλέον χώρες-μέλη μπορεί η αγορά και η οικονομία να ευρύνεται υπηρετώντας έτσι τις οικονομικές σκοπιμότητες ορισμένων μεγάλων Ευρωπαϊκών χωρών, η πολιτική όμως είναι βέβαιον ότι δεν υπηρετείται. Καί συνεπώς δέν υπηρετείται τό μέλλον τής Ευρώπης.

*Ο Βασίλης Μαγγίνας είναι πρ. Κυβερνητικός Εκπρόσωπος.

Εδωσα στήν ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 31.1.03